

erhvervsskatteansættelser samt sager vedrørende fordeling af den kommunale andel af skat af aktieselskaber m. v. for skatteåret 1963-64 og tidligere skatteår.

§ 3.

Loven finder anvendelse fra og med skatteåret 1964-65.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Ved nærværende lovforslag foreslås den i henhold til kommuneskattelovens afsnit III endnu eksisterende skat til erhvervskommunen ophævet.

Reglerne om erhvervsbeskatning går i korthed ud på, at personer, der har skattepligtigt ophold i en kommune her i landet og samtidig i en anden kommune driver erhverv som nærmere angivet i lovens § 18, i et vist omfang skal svare skat til erhvervskommunen af den del af deres indkomst, der hidrører fra denne kommune, idet der samtidig finder en vis nedsættelse af skatten til opholdskommunen sted.

Reglerne er nærmere udformet således, at skatteyderen af den del af indkomsten, der hidrører fra erhvervskommunen, i samlet skat til denne kommune og opholdskommunen skal udrede et beløb svarende til det, den pågældende indkomstdel ville være blevet beskattet med, hvis skatteyderen havde haft ophold i den af kommunerne, der har den højeste beskatning. Heraf følger, at erhvervsbeskatningen vil betyde en „merskat“ for skatteyderen, dersom skatten i erhvervskommunen for indkomster af tilsvarende størrelse er højere end i opholdskommunen. Er det modsatte tilfældet, vil erhvervsbeskatningen være uden skattemæssig betydning for skatteyderen, idet erhvervsskatten i så fald vil være lig med det nedslag, skatteyderen får i sin opholdskommuneskat.

Formålet med indførelsen af erhvervsbeskatningen, der kan opfattes som en særlig form for skatdeling mellem erhvervskommunen og opholdskommunen, var oprindeligt dels at give erhvervskommunen et vist økonomisk bidrag til bestridelse af de udgifter, som erhvervskommunen — centralkommunen — afholder til gavn for hele byområdet, dels — og navnlig — at lægge en dæmper på trangen til at søge skattely i en omegnskommune, der ved tilflytning af skatteydere med større indtægter yderligere ville kunne nedsætte sin beskatning.

I 9 byområder, hvor erhvervsskatten tidligere havde særlig stor betydning, er den imidlertid ved en fra og med skatteåret 1959-60 indført afløsningsordning ophævet, således at der ikke

længere svares erhvervsskat mellem kommunerne i de pågældende områder.

Efter nævnte afløsningsordning, der gennemførtes ved lov nr. 65 af 9. marts 1959, yder omegnskommunerne i de pågældende områder i stedet en slags erstatning til vedkommende centralkommune (København, Århus, Odense, Ålborg, Randers, Vejle, Næstved, Nykøbing F. og Nyborg) gennem et i loven fastsat årligt afløsningstilsvær. Baggrunden for denne afløsning var, ud over det uforholdsmæssigt store administrative besvær, de ret indviklede erhvervsskatte regler gav anledning til i praksis, navnlig den omstændighed, at erhvervsskatten rent faktisk kun i ringe omfang havde kunnet fremvise resultater med hensyn til at skabe skattemæssig balance mellem erhvervskommunerne og de mere velhavende omegnskommuner inden for de forskellige byområder.

Om afløsningsordningen henvises i øvrigt til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.

Fra og med skatteåret 1959-60 blev det gjort til en betingelse for den erhvervsskattepligt, der fortsat består uden for de nævnte byområder og mellem kommuner inden for og kommuner uden for byområderne, at vedkommende skatteyder i erhvervskommunen havde haft en indtægt på mindst 10.000 kr., samt at hans skattepligtige indkomst udgjorde mindst 20.000 kr. Disse indtægtsgrænser for påligning af erhvervsskat blev fra og med skatteåret 1962-63 forhøjet til henholdsvis 12.500 kr. og 25.000 kr., idet man herved tilsigtede at bremse den stigning i antallet af erhvervsskatteydere, der ellers måtte forventes som følge af det fra år til år stigende indkomstniveau.

Som følge af erhvervsskattens afløsning i 9 byområder og forhøjelsen af indtægtsgrænserne for påligning af erhvervsskat skete der fra og med skatteåret 1959-60 en kraftig reduktion af antallet af erhvervsskatteansættelser og af størrelsen af den årligt udskrevne erhvervsskat. Antallet af foretagne erhvervsskatteansættelser gik således ned fra ca. 31.000 i 1958-59 til ca. 2.100 i 1959-60 og størrelsen